

Sygn. akt: IC 320/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2020 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **A. J.**

przeciwko (...) **S.A. z siedzibą we W.**

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

I. pozbawia w części wykonalności tytuł wykonawczy – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy w Gdyni z dnia 19 września 2007 roku, sygn. akt VIII Nc 6318/07, zaopatrzony w klauzule wykonalności z dnia 7 listopada 2007 roku oraz w klauzule wykonalności z dnia 3 września 2015 roku, to jest w zakresie odsetek ustawowych od należności głównej – 262,00 złotych (dwieście sześćdziesiąt dwa złote) od dnia 23 października 2007 roku do dnia 19 sierpnia 2012 roku;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

II. zasądza od powódki **A. J.** na rzecz pozwanej (...) **S.A. z siedzibą we W.** kwotę **76,15 złotych** (siedemdziesiąt sześć złotych piętnaście groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 320/19

UZASADNIENIE

Powódka **A. J.** wniosła pozew o pozbawienie tytułu wykonawczego - nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym przez SR w Gdyni z dnia 19 września 2007 roku – wykonalności w całości. Jako przyczynę pozbawienia tytułu wykonalności powódka wskazała przedawnienie roszczenia.

(vide: pozew, k. 3)

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podniosła, iż dwukrotnie przerwała bieg terminu przedawnienia. Za pierwszym razem w **dniu 21 sierpnia 2015 roku** składając wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z **przejęciem uprawnień**, wskutek czego w dniu **3 września 2015 roku** wydano postanowienie (ICo 1911/15). Drugi raz przez złożenie w dniu 23 czerwca 2017 roku wniosku o wszczęcie egzekucji w sprawie KM 3037/17.

(vide: odpowiedź na pozew, k. 37)

W odpowiedzi na powyższe powódka oświadczyła, iż do przyjęcia byłoby stanowisko, że wniosek z art. 788 k.p.c. przerywa bieg terminu przedawnienia jako czynność niezbędna ale pod warunkiem, że niezwłocznie po

otrzymaniu klauzuli wykonalności z tytułu przejścia uprawnień pozwana złożyła by wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego.

Ponadto wskazała, iż wniosek o wszczęcie egzekucji był dotknięty brakiem formalnym – nie uiszczała zaliczki na koszty postępowania, faktycznie postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte w dniu 22 grudnia 2017 roku – to jest z datą nadania przesyłki na adres dłużnika,

Jednocześnie powódka stwierdziła, iż datą faktycznego wszczęcia postępowania komorniczego powinna być data uiszczenia zaliczki z wezwania, to jest dzień 12 października 2017 roku,

(pismo powódki, k. 56- 57)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2007 roku Sąd rejonowy w Gdyni w sprawie VII Nc 6318/07 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od A. J. na rzecz (...) kwotę 262,00 złote z ustawowymi odsetkami od dnia 9 listopada 2006 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 84,50 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższy nakaz uprawomocnił się z dniem 23 października 2007 roku.

W dniu 7 listopada 2007 roku nadano nakazowi zapłaty klauzulę wykonalności.

(nakaz zapłaty, k. 63, dowody doręczenia, k. 64 i 65)

W dniu 20 sierpnia 2015 roku pozwany (...) S.A. we W. (poprzednia nazwa (...) S.A. we W.) złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności wskazanemu powyżej tytułowi wykonawczemu na rzecz nabywcy wierzytelności.

Postanowieniem z dnia 3 września 2015 roku Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie (...) nadał klauzulę wykonalności z przejściem uprawnień na rzecz (...) S.A. we W.. Postanowienie uprawomocniło się w stosunku do wierzyciela z dniem 29 października 2015 roku.

(wniosek, k. 2; postanowienie, k. 25)

Wnioskiem z dnia 26 czerwca 2017 roku F. wniósł o prowadzenie egzekucji ze wskazanego powyżej tytułu przeciwko A. J. egzekucja jest prowadzona pod sygnaturą akt KM 1897/18.

(wniosek egzekucyjny, k.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie złożonych przez strony dokumentów, a ponadto dokumentów z akta spraw VII Nc 6318/07, (...), KM 1897/18.

Zgodnie z art. 840 par. 1 pkt 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub w części, albo ograniczenia jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane, gdy tytułem jest orzeczenia sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także na zarzucie spełnienia świadczenia jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 125 k.c. roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu lub innego organu powołanego do rozpoznawania spraw danego rodzaju albo orzeczeniem sądu polubownego, jak również roszczenie stwierdzone ugodą zawartą przed sądem albo sądem polubownym albo ugodą zawartą przed mediatorem i zatwierdzoną przez sąd przedawnia się z upływem sześciu lat. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenie okresowe należne w przyszłości przedawnia się z upływem trzech lat.

Zgodnie z art. 123 par 1 pkt 1 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Zgodnie z art. 124 par. 1 po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo, zaś zgodnie z par. 2 w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części – to jest w zakresie odsetek ustawowych za okres od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia 19 sierpnia 2012 roku.

Ogólnie wierzytelność powódki składała się z dwóch odrębnie liczonych pod kątem przedawnienia wartości. Pierwszą grupą były te, dla których ustawodawca przewidział dziesięcioletni termin przedawnienia. Do nich należy zaliczyć kwotę wierzytelności głównej – 262,00 złotych, kwotę należnych kosztów – 84,50 złotych oraz kwotę skapitalizowanych odsetek od dnia 9 listopada 2006 roku do dnia uprawomocnienia się nakazu zapłaty, to jest do dnia 22 października 2007 roku.

Ostatnie wynikało z faktu, iż świadczenia okresowe należne w przyszłości, o których mowa w art. 125 k.c. odnoszą się do tych odsetek, które nalicza się po dacie uprawomocnienia się orzeczenia.

Do drugiej grupy należy zaliczyć odsetki ustawowe w pozostałej części to jest liczone od dnia 23 października 2007 roku do dnia zapłaty. Dla nich ustawodawca przewidział trzyletni termin przedawnienia, przy czym jest on liczony za każdy dzień z osobna.

Zasadnie pozwany powołał się na przerwanie biegu terminu przedawnienia przez złożenie wniosku o nadanie klauzuli z przejściem uprawnień. W ocenie Sądu złożenie takiego wniosku jest czynnością bezpośrednio zmierzającą do prowadzenia egzekucji i przerywa bieg terminu przedawnienia bez względu na to czy następnie niezwłocznie taki wniosek został złożony.

A zatem złożenie przez pozwanego wniosku o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień w dniu 20 sierpnia 2015 roku przerwało skutecznie bieg terminu przedawnienia, który ponownie zaczął biec od początku z dniem 30 października 2015 roku.

A zatem niezależnie od przyjętej daty wszczęcia postępowania egzekucyjnego, (bo nawet powódka przyznawała, iż zostało ono skutecznie wszczęte w 2017 roku) w okresie po nadaniu klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień nie doszło do przedawnienia wierzytelności w żadnej z jej części.

Niezależnie od powyższego w ocenie Sądu nie uiszczenie zaliczki na koszty nie jest podstawą do zwrotu wniosku.

A zatem przedawnieniu uległa jedynie wierzytelność w zakresie od dnia 23 października 2007 roku do dnia 19 sierpnia 2012 roku i w tym zakresie tytuł został pozbawiony wykonalności.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108 k.p.c. Powódka wносиła o pozbawienie tytułu wykonawczego w całości, a zatem łączna wartość należności głównej, kosztów i odsetek na moment do wytoczenia powództwa wyniosła 709,67 złotych. Powódka wygrała w zakresie kwoty 159,92 złotych (skapitalizowane odsetki za okres objęty pozbawieniem tytułu wykonalności) – to jest w 22,50%, zaś przegrała w 77,50%.

Powyższy procent w odniesieniu do poniesionych przez strony kosztów wynosi odpowiednio 6,75 złotych dla powódki (22,50% z 30 złotych) i 82,90 złotych dla pozwanego (77,50% z 107,00 złotych). Różnica to kwota 76,15 złotych zasądzona pozwanemu.